

Carles Batalla: «Cada sextina em costava entre quatre i sis hores i em deixava mentalment esgotat»

L'autor de "La Capella Sextina i altres poemes" explica els secrets de la seva faceta de poeta, que es concreta amb la publicació del primer llibre

Carles Batalla, a l'esquerra, durant la presentació del seu llibre als Amics de les Arts i JJMM de Terrassa. | LaTorre

La Capella Sextina no és obra de Miquel Àngel, sinó del poeta i periodista terrassenc Carles Batalla. I és que hem dit *Sextina* i no *Sixtina*. La sextina és un tipus de forma poètica de 39 versos en què les sis paraules amb les quals finalitza cada estrofa es van repetint en un ordre preestablert i diferent. Aquesta composició poètica d'alt retoricisme és l'aposta de Carles Batalla, que s'estrena amb el seu primer llibre publicat: *La Capella Sextina i altres poemes*.

La primera publicació de Batalla ja ha arribat a les llibreries. Per Sant Jordi, l'autor estarà signant llibres de 10 a 11 del matí a la parada de la llibreria La Temerària, a la plaça de Salvador Espriu. De 12:15h a 13:15h ho farà a Barcelona, a la parada de la llibreria Stonberg, al passeig de Gràcia, 82.

Tot i que *La Capella Sextina i altres poemes* és el seu primer llibre publicat, recentment també ha fet públic un recull de 56 poemes (cap sextina i només cinc coincidents amb el llibre) al blog de La Resistència (https://laresistencia.cat/wp-content/uploads/sites/13/2017/04/Residint-en-la-intemp%C3%A8rie_Carles-Batalla.pdf), que poden servir per obrir boca abans de la diada de Sant Jordi.

Carles Batalla i Ferran (Terrassa, 1977) és llicenciat en Dret, Màster en Periodisme i Postgrau en Comunicació Empresarial. Ha treballat durant vint anys com a periodista i redactor en diferents

mitjans tant locals com nacionals: Ràdio Terrassa-Cadena SER, El 9 Nou del Vallès Occidental, TV3, L'Esportiu, Popular 1, Público, Rambla, entre d'altres. També ha estat redactor a La Torre i a NacióDigital. Actualment és tècnic d'acompanyament a l'estudiant a la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) i col·labora amb el portal de futbol femení Futfem i el diari digital independent El Tot Gràcia.

En l'àmbit literari, Batalla escriu des de fa 25 anys i ha guanyat dos certamens: el IV Concurs Verspoesia de Terrassa (<http://www.naciodigital.cat/latorredelpalau/noticia/24032/redactor/torre/guanya/verspoesia>) (2013) i el XXXIII Concurs Literari Sant Jordi de la Secció de la Dona del Foment Martinenc (<http://www.naciodigital.cat/latorredelpalau/noticia/32172/terrassenc/guanya/concurs/literari/foment/martinenc>) (2014), a banda de rebre un accésit al 28è Concurs Literari de Nou Barris en la modalitat de poesia en català (2016). El suplement de Cultura del diari *Avui* li va publicar un article d'homenatge a Mario Benedetti (2009) amb motiu de la seva mort i una entrevista a la poetessa Clara Mir sobre Miquel Bauçà (2015). Sis poemes seus van aparèixer al número 107 de la revista de poesia *Reduccions* (Uvic).

- D'on ve la relació amb les sextines? Per què sextines i no una altra estrofa?

Tot va començar com un repte, coneixia la sextina *Apología y petición* de Gil de Biedma i aleshores em van regalar una antologia de sextines. A partir d'aquí vaig descobrir que Joan Brossa en va ser un gran cultivador, en va fer un centenar durant deu anys i, de la mateixa manera que durant l'adolescència em va agafar la dèria pels sonets, vaig començar a escriure sextines una darrere l'altra. Ho vaig concebre com un experiment i un joc, volia saber si en seria capaç i si em divertiria durant el procés i ambdues coses es van complir amb escreix, tot i que cada sextina em costava entre quatre i sis hores i em deixava mentalment esgotat.

- Quins són els teus orígens com a poeta?

Ja amb 7 o 8 anys devorava llibres i escrivia alguns contes, suposo que hi va tenir molt a veure el fet que la meua mare fos professora de llengua i literatura catalana i castellanes i que a casa meua sempre hi hagués molts llibres. Cap als 11 anys ja escrivia alguns poemes romàntics i a partir dels 17 ja els feia de manera regular, amb vocació seriosa i una clara filosofia com a teló de fons: la literatura com a necessitat fisiològica, com a testimoni del pas del temps per desafiar la mort, unida a la voluntat de crear un món propi, fantasiós i il·limitat que actués com a refugi, un espai de felicitat i plaer davant d'una quotidianitat vulgar marcada per les obligacions, les pressions i els convencionalismes.

- Per quins autors et sents marcat?

La llista és llarga: Neruda, Benedetti, Valente, Pessoa, Montale, Miquel Bauçà, Juan Ramón Jiménez, Maiakovski, Apollinaire, Huidobro, Juarroz, Szymborska, Leopoldo Panero...

- Quins temes i aspectes tractes en els teus poemes?

La veritat és que, tot i que pugui semblar que tiro pedres a la meua pròpia teulada perquè no em venc bé, la majoria de temes són obscurs i pessimistes: la mort, l'oblit, la nostàlgia, el record, la pèrdua. També n'hi ha de vitalistes.

- Quin és el secret per escriure poemes? Inspiració, tècnica...?

Em resulta difícil racionalitzar quelcom tan instintiu, perquè els versos se m'ocorren com si algú me'ls dictés. No sabia si dir-ne inspiració però el que és evident és que sense una constància i un treball és impossible arribar enlloc. La tècnica és relativa, depèn de l'estrofa i també s'aprèn amb els anys, amb la insistència. Per produir en la literatura, que per mi és al mateix temps un ritual divertit i un joc seriós, hi ha dos aspectes que sempre funcionen: viure, és a dir, tenir

experiències de tot tipus, i llegir, per bé que en determinades edats més adultes el primer factor tendeix a establir-se i passen menys coses intenses, a diferència dels canvis i la muntanya russa de l'adolescència. La passió amb què succeeixen i es viuen certs moments en aquestes edats proporciona un material infinit que es gestiona sol damunt del paper.

- Què trobarà el lector a *La Capella Sextina*?

Una obra d'equilibris i contrastos, amb una primera part densa i complexa formada per 31 sextines que d'alguna manera són la culminació i la síntesis a 25 anys de poesia. La repetició de les mateixes paraules al final de cada vers poden generar erosió, per això cal paciència, no és una lectura fàcil. En canvi, la segona part està formada per poemes més senzills i assequibles, una espècie de recopilació de les meves millors peces, gairebé totes en vers lliure. I voldria aclarir que el títol és un simple joc de paraules sense connotacions religioses, tot i que pugui sonar majestuós i transcendent.

- Per què t'has decidit a publicar el teu primer llibre?

Sempre havia estat molt reticent a posar els peus al món editorial per moltes raons, sobretot perquè crec que està concebut com un negoci de xifres, rànquings, intermediaris, interessos, màrqueting... com una indústria que, per tant, ha d'obtenir beneficis, mentre que jo ho veig com una artesania, com qui fa peces de ceràmica. El fet que s'hagi potenciat tant la prosa i la novel·la en detriment de la poesia, -el teatre encara se salva per la seva part d'espectacle escènic-, el fet que entre la publicitat de certs mitjans i algunes editorials i llibreries potents s'associï exclusivament literatura a best-sellers, ja estratègicament situats per les pròpies llibreries en els llocs més visibles com fan els supermercats amb els productes (mentre que la prestatgeria reservada a la poesia cada cop és més reduïda i difícil de trobar), el baix pes que té en una societat cada cop més tecnològica i tecnificada que menysprea i arracona les humanitats i les arts, l'escàs percentatge de lectors o l'enfocament de la literatura per part dels plans educatius, amb el nefast concepte de 'lectures obligatòries'. També em sembla igualment tòxica el culte i la sobrevaloració dels autors coneguts i mediàtics en detriment dels novells o inèdits (i els poetes oficials que estableix cada govern en connivència amb la crítica literària, les modes i la pròpia indústria, ara són Joan Margarit i Luis García Montero), la confusió entre contribució a la llengua i qualitat literària, les 'vaques sagrades' i intocables, la normalització de l'estil imperant *miquel martí polesc*, tan polit i políticament correcte, l'estafa de la majoria de premis, les subvencions, els plagis, l'intrusisme... tot aquest circ sempre m'ha repugnat. Al final, tot i que sempre he escrit per mi i no per ningú, no n'espero recompensa ni resposta (ho veig com un monòleg terapèutic, si fos comunicació bidireccional caldria la presència física i directa d'un interlocutor), acabes sucumbint a la temptació inevitable del reconeixement aliè. No és qüestió de baixa autoestima, però no ens podem enganyar: a tothom li agrada que li diguin que ho fa bé i tenia ganes de reivindicar externament la credibilitat i solidesa del projecte. Però em sembla important aclarir que el fet que aquests poemes estiguin publicats no significa que siguin millors que quan eren inèdits, simplement ara són visibles i públics.

- Tens més poemes al calaix per pensar en un segon llibre en el futur?

Sí, moltíssims, però no tenen prou qualitat per convertir-se en obra, de fet dels més de mil poemes que tinc escrits amb prou feines en salvaria un centenar, sóc prou honest amb mi mateix per diferenciar els que tenen valor sentimental dels que tenen valor poètic. Tinc engegats dos projectes en una etapa inicial: un llibre d'haikús, que per la seva brevetat serien com el pol oposat de les sextines, i una interpretació en clau atea de la Bíblia, amb el concepte de 'plaer?' com a Déu pagà, un projecte que no és pretensions però sí ambiciós i fascinant, tinc clar que si no desemboquen en una obra amb cara i ulls no veuran la llum. A més, no veig 'La Capella Sextina' com el primer llibre d'una llarga trajectòria sinó com un premi al treball de molts anys. Ho dic amb orgull, des de la consciència de poeta inèdit i marginal que té llibertat total i només es deu al compromís amb la seva passió i rigor.

Presentació de 'La Capella Sextina i altres poemes' als Amics de les Arts de Terrassa. Foto: La Torre